



© С. Б. Фіялка, канд. наук із соц. ком., доц., А. В. Штефан, студентка, КПІ ім. Ігоря Сікорського, Київ, Україна

ПРОФЕСІЙНІ РОЛІ СУЧАСНОГО РЕДАКТОРА ПІЗНАВАЛЬНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Наукова новизна полягає в розширенні уявлень про пізнавальну книгу для дітей молодшого шкільного віку та роль редактора в її вдосконаленні з урахуванням психологічних особливостей читацької аудиторії. Звернено увагу на термінологічну плутанину щодо пізнавальної літератури та розглянуто думки науковців щодо понять «пізнавальна книга», «нон-фікшн», «просвітницька книга», «навчально-пізнавальне видання» і «науково-популярне видання».

Ключові слова: пізнавальна книга; редагування; редактор; пізнавальна функція; освіта; дитяча психологія; особистісні якості.

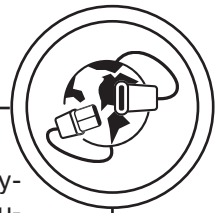
Постановка проблеми

Метою сучасної шкільної освіти є формування особистості, котра вільно функціонує в соціумі: швидко сприймає й осмислює інформацію, орієнтується у світових тенденціях. Кроком до цієї мети є розвиток читацької компетентності дитини. З огляду на це читання можна вважати основою як освіти, так і самоосвіти, вагомою навичкою успішної людини. Важливим елементом формування грамотності є ретельний відбір якісної пізнавальної літератури для дітей, яка допоможе систематизувати базові уявлення про довкілля та підготує дитину до викликів світу XXI століття. Оскільки редактор є своєрідним «містком» між інформацією та реципієнтом (учнем молодшого шкільного віку), то на нього покла-

дена відповідальність за формування не лише освіченого читача, а й освіченої нації загалом. Його роль універсального фахівця в підготовці пізнавальної книги, який урахує особливості дитячого сприйняття, не знайшла достатнього висвітлення в науковій літературі. Відповідно, актуально визначити способи редакторського вдосконалення пізнавальної книги для дітей як джерела знань.

Аналіз попередніх досліджень

Пізнавальна книга, нон-фікшн, просвітницька книга, навчально-пізнавальне видання, науково-популярне видання — так науковці називають книгу, покликану доступно пояснити дитині основні закономірності світобудови, розширити базу знань юного читача.



Ф. Пауелс навіть називає пізнавальну книгу «покинутою дитиною» у вивченні дитячої літератури» [1, С. 433], зважаючи на брак ґрунтовного аналізу цієї теми.

Дослідники дитячої книги Дж. Джоб і М. Коулмен визначають пізнавальну книгу як «книгу, що поєднує певні елементи художньої літератури з сильним тематичним наповненням» [2, С. 156]. Розглядаючи пізнавальну літературу через призму свідомості, Ф. Пауелс визначає її як «передавання фактів із незначною описовістю» [1, С. 433]. Дж. Сміс і М. Робертсон наводять такі критерії пізнавальної книги: «написана, розроблена й організована для пояснення документального, фактичного матеріалу дітям» [3, С. 195]. На специфічному тоні викладу інформації в пізнавальній книзі наголошують М. Стюарт і Т. Янг: «варіанти тону популярної книги охоплюють континуум від жвавого до ліричного, а між ними є безліч варіантів» [4, С. 650]. А. Трасселл-Каллен визначає нон-фікшн як «спосіб задокументувати та відзначити реальний світ, який є справжнім, зримим, наочним і сповненим досвідом» [5, С. 2]. Водночас П. Колмен подала більш узагальнену дефініцію: «це — написане про реальність (реальних людей, місця, події, ідеї, почуття, речі), де нічого не вигадане» [6, С. 260], підкреслюючи цим суттєву різницю між «фікшн» і «нон-фікшн». Різниця також полягає в тому, що нон-фікшн «може мати ілюстрації, фотографії, використовувати більше текстових особливостей, оскільки зміст нон-фікшн — це найважливіша особливість» [7, С. 36]. На об'єктивності та безоцінності суджень як основних критеріїв нон-фікшн

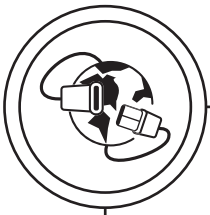
наголошує К. Доновен, пропонуючи визначення: «тематично орієнтовані тексти з низьким рівнем авторських коментарів» [8, С. 396]. Окремо дослідники виділяють жанр «креативний нон-фікшн». Так, за Р. Фоксом й А. Леннін, це «гібридний жанр, який поєднує документальні елементи (літературні техніки), авторський погляд і фактичну інформацію» [9, С. 2]. Отже, цей підвид нон-фікшн визначається появою авторської позиції в текстах.

Щодо визначення просвітницької книги, то, за Д. Бідою, «це — книга, зорієнтована на зображення загального в загальному, типового в типовому» [10, С. 191].

М. Єфімова виділяє в дискурсі дитячої літератури навчально-пізнавальне видання як «підвид книжкового видання, що охоплює питання організації продуктивної навчальної діяльності. Призначене для різних вікових груп, воно підсилює пізнавальний інтерес (поступово ускладнюючись за функціями) у нових конструктивних формах й дидактичних завданнях» [11, С. 143].

Тим часом ДСТУ 3017:2015 «Видання. Основні види. Терміни та визначення понять» виокремлює в типології книги науково-популярне видання — «видання відомостей теоретичних та (чи) експериментальних досліджень у галузі науки, культури та техніки, викладених у формі, зрозумілій читачам-нефахівцям» [12, С. 5].

З огляду на термінологічну плутанину щодо пізнавальної літератури в цій статті ми розумітимемо її як окремий підвид літератури, спрямований на поглиблення знань у різних галузях у доступній формі, що поєднує художній і науковий стилі викладу.



Мета роботи

Проаналізувавши підходи до пізнавальної книги для дітей, узагальнити уявлення про її значення; окреслити роль редактора у вдосконаленні аналізованої літератури й узагальнити напрями роботи редактора пізнавальної книги для дітей молодшого шкільного віку.

Результати проведених досліджень

Сучасний темп життя зі щоденними потоками різнопланової інформації, позитивними зрушеннями в усіх галузях науки формує дитину нового типу: активного члена суспільства, який швидко опановує базові знання. Це зумовлює потребу в пізнавальній книзі, що розвиває інформаційну освіченість. Узагальнимо головні завдання пізнавальної літератури (рис. 1).

Аналізована література, на думку Дж. Джоб і М. Коулмен, «може активізувати навчання та заохотити учнів класифікувати та синтезувати інформацію, особливо в поєднанні з науковим підходом» [2, С. 154]. М. Гхісо наголосив, що «діти беруть образи з пізнавальних книг у своє життя, змінюючи ставлення до процесу опанування знань» [13, С. 40], що означає: така книга може бути складником будь-якої освітньої програми. Водночас важливо відзначити вплив пізнавальної літератури

на внутрішній світ дитини, створення системи координат «я та суспільство». Так, наприклад, Дж. Мендоза та Д. Різ зазначають: «через образи та ситуації в книзі діти розуміють, як світ виглядає в очах інших, це дає їм шанс розвинути розуміння себе та світу» [14, С. 156]. За Дж. Александром і Р. Джармен, «еферентна позиція дає головне задоволення від пізнавальної літератури — отримання нових знань, захопливих фактів, які можна переказати другові» [15, С. 7]. Погоджуємось із думками дослідників, адже пізнавальна література дійсно є важливим містком між сформованим соціумом та дитиною, яка тільки стає на шлях засвоєння соціально-культурного досвіду. Ця література зрозумілою для дитини мовою пояснює соціальні механізми та процеси, допомагає визначити своє місце в суспільстві.

Можемо говорити про спрямованість пізнавальної літератури на соціалізацію дитини, розуміння нею механізмів світобудови та усвідомлення свого місця в суспільстві. Так, П. Колмен зауважила, що пізнавальна книга є «горном, через який читачі можуть отримати знання та навички, які допомагають досягти раціональних рішень у всіх сферах життя, уникати довірливості, спричиненої відсутністю інформації, та брати участь в активному та усвідомленому суспільному житті»



Рис. 1. Головні завдання пізнавальної літератури



[6, С. 257]. Р. Палмер і Р. Стюарт зазначили: «пізнавальну літературу використовують, щоб ознайомити як з осмисленням, так і з критичним мисленням» [16, С. 430], наголошуючи на необхідності раннього формування критичного мислення як запоруки підвищення рівня освіченості нації.

Пізнавальна книга, зважаючи на широкий спектр функцій, потребує кваліфікованого редактора, який не лише відповідає за якість видання, а й має місію формувати систему цінностей дитини, розширювати її свідомість, зацікавлювати в поглибленні знань. Він визначає доцільність запропонованих тем, їх оригінальність; перевіряє виховну й естетичну функції. Такий спеціаліст має не лише виконувати редакторський аналіз матеріалу, а й володіти важливими позитивними особистісними якостями та поєднувати в роботі досвід багатьох

фахівців. Пропонуємо універсальний набір функцій редактора пізнавальної книги для дітей молодшого шкільного віку, котрий постає в таких ролях: «редактор-дослідник дитячої психології», «редактор-популяризатор», «редактор-універсальна особистість», «редактор-консультант», «редактор-верстальник», «редактор-ілюстратор», «редактор-педагог» (рис. 2).

— Редактор-дослідник дитячої психології

Зважаючи на положення нормативних документів видавничої галузі видання, згідно з якими читачів залежно від вікової категорії розподіляють на чотири групи [17, С. 10], редактор мусить чітко усвідомлювати портрет читача аналізованої літератури: це дитина, яка розпочала етап засвоєння вагомих наукових знань, однак ще не готова сприймати їх без пояснень, порівнянь, ілюст-

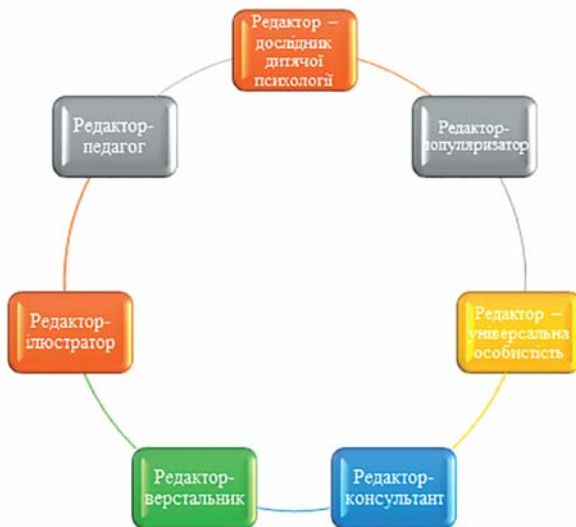
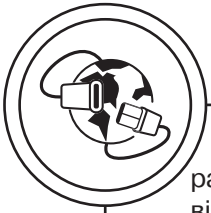


Рис. 2. Універсальний набір функцій редактора пізнавальної книги для дітей молодшого шкільного віку



рацій. Учень цього віку активний, він опановує нові навички, прагне до соціалізації. Текстове наповнення пізнавальної книги стає для школяра об'єктом вивчення, опанування нових знань, тому варто подбати про доцільність тематичної палітри, якість мовного оформлення, застосування принципів поліпшення засвоєння знань. Нині більшість інформації — у вільному доступі, тому варто добирати ті факти, які будуть для дитини новими й актуальними. Слід уникати складних для дитини термінів, надмірної описовості, стереотипізації, застарілої інформації.

Редакторів варто також пам'ятати про індуктивність як провідну рису розвитку психіки дитини молодшого шкільного віку. Це означає, що читач сприймає інформацію поступово: від конкретних знань про предмети, що його оточують, до складних термінів і комплексних понять.

— Редактор-популяризатор

На нашу думку, популяризація знань має стати пріоритетом у роботі редактора, оскільки саме він відповідає за адаптацію знань до особливостей дитячого сприйняття. А «той факт, що читач ще надто юний, не полегшує, а лише ускладнює завдання популяризатора: попри те, що він має бути компетентним у галузі, яку описує у творі, однаково добре володіти мовою науки та мовою «популяризації», він ще повинен вміти розповісти про складні поняття дохідливо й привабливо саме дитині» [18, С. 45].

Фахівцеві варто впроваджувати в тексти приклади з літератури, народної творчості, побуту; пропонувати тематичні рубрики;

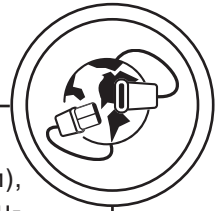
дбати про лінійність викладу, причинно-наслідкові зв'язки.

— Редактор-універсальна особистість

Зважаючи на складність професії, редактор має володіти такими якостями: чесність; доброта; порядність; прагнення до нових знань (постійне самовдосконалення); критичність (запорака професійного розвитку); скрупульозність (точність у роботі); дисциплінованість (уміння визначати цілі, способи досягнення, терміни виконання); цілеспрямованість (запорака високоякісного результату); гнучкість мислення (здатність підібрати влучні слова-замінники, пропонувати концепції подання матеріалів у пізнавальній книзі), моральність (дотримання норм поведінки); толерантність (повага до недосконалих матеріалів замовників і прагнення поліпшити їх разом); милосердя (бажання передати читачам позитивні імпульси через слова). Він також має застосовувати знання з економіки, маркетингу, менеджменту, щоб бути корисним у видавничому процесі.

— Редактор-консультант

Редакторам варто прагнути до універсальності, однак важливо при цьому не втратити якості роботи. Безумовно, всього знати не можна, оскільки з'являються нові дослідження щодо психології учнів молодшого шкільного віку та пізнавальних книг для дітей. Задля підвищення фаховості редактор може консультуватись із психологами, педагогами, мовознавцями. Однак він теж є консультантом для авторів, оскільки пропонує їм актуальні способи поліпшення рукопису,



розширення тематичної палітри; дає поради щодо структури, наповнення, оформлення тексту; його мови та стилю.

— Редактор-верстальник

Редактор має розуміти психологічні особливості учня молодшого шкільного віку: він хоче отримувати знання, однак потребує їх специфічного викладу. Так, текст варто набирати шрифтами великих кеглів — 12–16, які передбачають довгий рядок. Сторінку не можна перевантажувати текстом, тому він має бути лаконічним і водночас надавати потрібну інформацію.

— Редактор-ілюстратор

Зображення для дітей 6–11 років мають бути яскравими та наочними, проте водночас реалістичним. Не варто спрощувати ілюстрацію, робити її мультиплікаційною. Радимо використовувати різні форми: сюжетні зображення, карти, креслення, діаграми, схеми, фото. Редактор має подбати, щоб зображальний матеріал доповнював текст, сприяв кращому запам'ятовуванню, а не відволікав дитину. Підпис має супроводжувати кожен рисунок, оскільки лише так можна досягнути його інформативності. Радимо подавати саме кольорові зображення, що мають більші емоційні та декоративні можливості. Нині редактори стикаються з проблемами, пов'язаними із зображальним рядом: підвищеним рівнем складності, мультиплікаційністю зображення, порушенням композиції, перериванням тексту ілюстрацією, відсутністю підпису. Зазначимо, що актуальними в популярній книзі будуть «натуралістичні (наприклад, фото), реалістичні (на-

ближені до реальних малюнки), наукові (схеми та графіки), фантастичні (персонажі з мультфільмів)» ілюстрації [19, С. 37].

— Редактор-педагог

На нашу думку, якісна пізнавальна книга має не лише навчати та розважати, а й виховувати. Тобто наводити зразки правильної поведінки: наголошувати на моральних цінностях, дотриманні правил поведінки. Книга, опрацьована фаховим редактором, учить поважати людей, надаючи приклади з літератури та народної творчості; дбати про природу, наголошуючи на сучасних екологічних проблемах. Автор закладає у книгу ті загальнолюдські та національні цінності, які зчитає молоде покоління. А редактор дбає про розширення читацького культурного середовища, виховання доброї та милосердної особистості, популяризацію культурних надбань світової спільноти.

Висновки

Пізнавальна книга є джерелом просвіти, адже вона зрозумілою для дитини мовою пояснює складні теми, мотивуючи читача глибше досліджувати навколишній світ; є джерелом поглиблення універсальних знань; джерелом розвитку особистості, адже така література допомагає визначити своє місце в суспільстві, засвоїти основи моралі та етики, з'ясувати, на яких принципах побудований соціум. Зазначимо також, що саме пізнавальна література є поштовхом до подальшої гносеологічної діяльності дитини. Значення пізнавальної книги для дітей полягає у практичності: книга мотивує до подальших



досліджень; спрямована на соціалізацію дитини через показ яскравих образів, приклади активного суспільного життя; розважальності, адже може виступати як джерелом усвідомленого задоволення, так і елементом поєднання навчального та особистого.

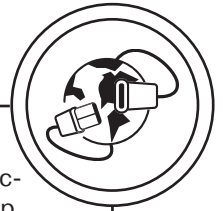
Зазначимо, що нині професія редактора дитячої літератури зазнала значних змін: нині він не лише виконує редакторський аналіз матеріалу, а й володіє важливими особистісними якостями (наприклад, прагненням до опанування нових знань, здатністю до критичного аналізу, цілеспрямованістю та гнучкістю мислення тощо) та поєднує в роботі досвід багатьох фахівців. Так, редактор як верстальник має знати про основні правила оформлення видання, зокрема розуміти специфіку шрифтового рішення; як ілюстратор повинен розуміти, що зображення в пізнавальній книзі має не додаткове значення, а є рівноправною частиною видання; як психолог і педагог має розуміти сучасні

потреби дитини, уміти писати зрозумілою для учнів молодшого шкільного віку мовою та шукати підхід до внутрішнього світу читача.

Проаналізувавши праці українських і закордонних дослідників, ми зауважили термінологічну плутанину між «пізнавальною книгою», «нон-фікшн», «просвітницькою книгою», «навчально-пізнавальним виданням» і «науково-популярним виданням». Запропонуємо власну дефініцію пізнавальної літератури. Це окремий підвид літератури, спрямований на поглиблення знань у різних галузях у доступній формі, що поєднує художній та науковий стилі викладу. Пізнавальна книга актуальна в Україні, однак вона потребує фахового редактора, який, уміло застосовуючи надбання інших професій, знаючи механізми поліпшення сприйняття інформації, може підвищити її рівень якості. У подальшому було б доцільно розширити набір функцій редактора пізнавальної книги для дітей молодшого шкільного віку, узявши до уваги закордонний досвід.

Список використаної літератури

1. Pauwels F. Reading as a scientist: Children's nonfiction through a cognitive lens / F. Pauwels // Children's Literature Association Quarterly. 2019. Vol. 44. Issue 4. Pp. 432–446. <http://doi.org/10.1353/chq.2019.0049>.
2. Job J. The importance of reading in earnest / J. Job, M. Coleman // Gifted Child Today. 2016. Vol. 39. Issue 3. Pp.154–163. <http://doi.org/10.1177/1076217516644635>.
3. Smith J. Navigating award-winning nonfiction children's literature / J. Smith, M. Robertson // The Reading Teacher. 2019. Vol. 73. Issue 2. Pp. 195–204. <http://doi.org/10.1002/trtr.1811>.
4. Stewart M. Teaching the key traits of expository nonfiction with children's books / M. Stewart, T. Young // The Reading Teacher. Vol. 72. Issue 5. Pp. 648–651. <http://doi.org/10.1002/trtr.1770>.
5. Trussell-Cullen A. Starting with the real world: Strategies for developing nonfiction reading and writing, K-8 / A. Trussell-Cullen. Carlsbad: Dominie Press, 1999.



6. Colman P. A new way to look at literature: A visual model for analyzing fiction and nonfiction texts / P. Colman // *Language Arts*. Vol. 84. Issue 3. Pp. 257–268.

7. Kersten S. Becoming nonfiction authors: Engaging in science inquiry / S. Kersten // *The Reading Teacher*. 2017. Vol. 71. Issue 1. Pp. 33–41. <http://doi.org/10.1002/trtr.1577>.

8. Donovan C. Children's development and control of written story and informational genres: Insights from one elementary school / C. Donovan // *Research in the Teaching of English*. 2001. Vol. 35. Issue 3. Pp. 394–447.

9. Fox R. Belly up to the pond: Teaching teachers creative nonfiction in an online class / R. Fox, A. Lannin // *The Writing Instructor*. 2007. Pp. 1–21.

10. Біда Д. Проблема підготовки майбутнього вчителя до використання у професійній діяльності науково-популярних природничих видань / Д. Біда // *Педагогічні науки: зб. наук. пр.* 2008. № 41. С. 188–193.

11. Єфімова М. П. Типологія дитячої книги / М. П. Єфімова // *Українська культура: минуле, сучасне шляхи розвитку: зб. наук. пр.* 2014. № 20. С. 143–147.

12. ДСТУ 3017: 2015. Видання. Основні види. Терміни та визначення понять. Київ: ДП «УкрНДЦ», 2016. 36 с.

13. Ghiso M. Playing with/through non-fiction texts: Young children authoring their relationships with history / M. Ghiso // *Journal of Early Childhood Literacy*. 2013. Vol. 13. Issue 1. Pp. 26–51. <http://doi.org/10.1177/1468798411430093>.

14. Mendoza J. Examining multicultural picture books for the early childhood classroom: Possibilities and pitfalls / J. Mendoza, D. Reese // *Early Childhood Research & Practice*. 2001. Vol. 3. Issue 2. Pp. 155–169.

15. Alexander J. The pleasures of reading non-fiction / J. Alexander, R. Jarman // *Literacy*. 2018. 1–8.

16. Palmer R. Models for using nonfiction in the primary grades / R. Palmer, R. Stewart // *The Reading Teacher*. 2005. Vol. 58. Issue 5. Pp. 426–434. <http://doi.org/10.1598/RT.58.5.2>.

17. СОУ 18.1-02477019-11:2014. Видання для дітей. Загальні технічні вимоги. Київ: ДП «УкрНДЦ», 2014. 25 с.

18. Огар Е. І. Сучасна нон-фікшн для дітей: структурні та функціональні характеристики / Е. І. Огар // *Наукові записки Української академії друкарства*. 2012. Вип. 2. С. 41–47.

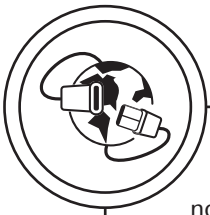
19. Answorth L. Scaffolding reading of science explanations accessing the grammatical and visual forms of specialized knowledge / L. Answorth // *Literacy*. 1997. Vol. 31. Issue 3. Pp. 30–42. <http://doi.org/10.1111/1467-9345.00061>.

References

1. Pauwels, F. (2019). Reading as a scientist: Children's nonfiction through a cognitive lens. *Children's Literature Association Quarterly*, 44(4), 432–446. Retrieved from <http://doi.org/10.1353/chq.2019.0049> [in English].

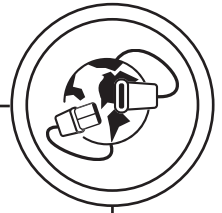
2. Job, J. & Coleman, M. R. (2016). The importance of reading in earnest. *Gifted Child Today*, 39(3), 154–163. Retrieved from <http://doi.org/10.1177/1076217516644635> [in English].

3. Smith, J. M. & Robertson, M. K. (2019). Navigating award-winning non-fiction children's literature. *The Reading Teacher*, 73(2), 195–204. Retrieved from <http://doi.org/10.1002/trtr.1811> [in English].



4. Stewart, M. & Young, T. A. (2019). Teaching the key traits of expository nonfiction with children's books. *The Reading Teacher*, 72(5), 648–651. Retrieved from <http://doi.org/10.1002/trtr.1770> [in English].
5. Trussell-Cullen, A. (1999). *Starting with the real world: Strategies for developing nonfiction reading and writing, K-8*. Carlsbad, CA: Dominie Press [in English].
6. Colman, P. (2007). A new way to look at literature: A visual model for analyzing fiction and nonfiction texts. *Language Arts*, 84(3), 257–268 [in English].
7. Kersten, S. (2017). Becoming nonfiction authors: Engaging in science inquiry. *The Reading Teacher*, 71(1), 33–41. Retrieved from <http://doi.org/10.1002/trtr.1577> [in English].
8. Donovan, C. A. (2001). Children's development and control of written story and informational genres: Insights from one elementary school. *Research in the Teaching of English*, 35(3), 394–447 [in English].
9. Fox, R. F. & Lannin A. A. (2007). Belly up to the pond: Teaching teachers creative nonfiction in an online class. *The Writing Instructor*, 1–21 [in English].
10. Bida, D. (2008). Problema pidhotovky maibutnoho vchytelia do vykorystannia u profesiinii diialnosti naukovo-populiarnykh pryrodnychykh vydan [The Problem of Preparing Future Teachers for Use in Professional Activities of Non-Fiction Natural Publications]. *Pedahohichni nauky*, 41, 188–193 [in Ukrainian].
11. Yefimova, M. P. (2014). Typolohiia dytiachoi knyhy [Typology of Children's Book]. *Ukrainska kultura: mynule, suchasne shliakhy rozvytku*, 20, 143–147 [in Ukrainian].
12. (2016). *Vydannia. Osnovni vydy. Terminy ta vyznachennia poniat: DSTU 3017:2015. [Edition. The Main Types. Terms and Definitions]*. Kyiv: DP 'UkrNDTs', 36 p. [in Ukrainian].
13. Ghiso, M. P. (2013). Playing with/through non-fiction texts: Young children authoring their relationships with history. *Early Childhood Literacy*, 13(1), 26–51. Retrieved from <http://doi.org/10.1177/1468798411430093> [in English].
14. Mendoza, J. & Reese, D. (2001). Examining multicultural picture books for the early childhood classroom: Possibilities and pitfalls. *Early Childhood Research & Practice*, 3(2), 155–169 [in English].
15. Alexander, J. & Jarman, R. (2018). The pleasures of reading non-fiction. *Literacy*, 1–8 [in English].
16. Palmer, R. G. & Stewart, R. A. (2005). Models for using nonfiction in the primary grades. *The Reading Teacher*, 58(5), 426–434. Retrieved from <http://doi.org/10.1598/RT.58.5.2> [in English].
17. *Vydannia dlia ditei. Zahalni tekhnichni vymohy: SOU 18.1-02477019-11:2014 (2014). [Publications for children. General technical requirements]*. Kyiv: DP 'UkrNDTs', 25 p. [in Ukrainian].
18. Ohar, E. I. (2012). Suchasna non-fikshn dlia ditei: strukturni ta funktsionalni kharakterystyky [Modern Non-Fiction for Children: Structural and Functional Characteristics]. *Naukovi zapysky Ukrainskoi akademii drukarstva*, 2, 41–47 [in Ukrainian].
19. Answorth, L. (1997). Scaffolding reading of science explanations accessing the grammatical and visual forms of specialized knowledge. *Reading*, 31(3), 30–42. Retrieved from <http://doi.org/10.1111/1467-9345.00061> [in English].

The scientific novelty lies in the ideas' expansion regarding the non-fiction book for primary school-age children and the editor's role in its improvement, considering



the readership psychological characteristics. The emphasis is made on the terminological confusion regarding non-fiction literature and the opinions of scientists on concepts 'non-fiction book', 'non-fiction', 'educational book,' 'educational and cognitive publication', and 'popular science book'. Based on this analysis, the 'non-fiction literature' definition was expanded.

Keywords: non-fiction book; editing; editor; cognitive function; education; children's psychology; personal qualities.

Рецензент — Л. П. Шендерівська, канд. екон. наук,
доц., КПІ ім. Ігоря Сікорського

Надійшла до редакції 12.12.20